

været langt, langt bedre at samle alle Dobbeltsporene sammen i eet Lovforslag, baade fordi man derved sikkert kunde være kommet billigere over Ekspropriationerne, og fordi det for dem, der skal udføre Anlægene, er en Fordel at vide, at man indenfor en bestemt Aarrække har de og de bestemte Arbejder at skulle udføre. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg i nogen Grad har Følelsen — og det er ikke nogen ny Følelse — af, at Statsbaneadministrationen i alt for høj Grad betragter det, at den har faaet gennemført en Bevilling til et eller andet, enten det nu er paa Finansloven eller ved særlig Lov, paa den Maade, at den har Lov til at udføre de Anlæg, det drejer sig om, hvornaar og saa hurtigt, den selv vil. Den synes i alt for ringe Grad at betragte det som et Paalæg om, at Beløbet skal anvendes indenfor den givne Tid. Hvis denne Betragtningssmaade er en Følge af, at Bevillingsmyndigheden bruger det Udtryk, at af et eller andet Beløb „kan“ der i et Finansaar anvendes det og det, vil jeg henstille, at man forandrer dette „kan“, som er noget lempeligt, til „skal“, for det er selvfølgelig fra Lovgivningsmagts Side en Forudsætning, at de Beløb, som den siger „kan“ anvendes, „skal“ anvendes. Bevillingsmagten burde kræve, at hvis et Beløb ikke anvendes, skal der gives en fyldestgørende og af Bevillingsmagten godkendt Grund for, at Anlægget ikke er udført efter Planen. Jeg tror, at der for Bevillingsmagten er Grund til at tage noget mere haardhændet ikke mindst paa Statsbaneadministrationen i denne Henseende og kræve af den, at Bevillingsmagts Afgørelser skal respekteres, idet Vendingen „kan anvendes“ betyder: „skal anvendes“.

Det har, som sagt, sin Betydning, at alle disse Anlæg er samlede i eet Lovforslag, og naar der forhaabentlig inden Lovforslagets Vedtagelse bliver Enighed om ikke alene Rækkefølgen for Anlæggenes Udførelse, men ogsaa om det Tidspunkt, inden hvilket de skal gennemføres — der er talt om 15 Aar, det er meget muligt, at man skal holde sig hertil, og jeg tør i hvert Fald ikke insistere paa, at det skal gøres hurtigere —, skal Anlægene udføres indenfor det Tidsrum, og saa kan det ikke nytte at ville udstrække det til 20 Aar og f. Eks. de første 5—6 Aar udføre mindre end det, der er forudsat fra Rigsdagens Side. Selvfølgelig kan der komme saadanne uforudsete Forhold som dem, vi for Tiden lever under, hvor det er umuligt at

skaffe enten Materialier eller fornøden Arbejdskraft, men noget saadant vil Rigsdagen jo altid bøje sig for. Jeg vil holde paa, at ligesom man kommer og siger: Vi har ikke kunnet klare os med det og det Beløb, maa vi ikke faa det og det bevilget paa Tillægsbevillingsloven, bør man komme og bede om Bevillingsmagts Godkendelse af, at man ikke har udført de og de Anlæg, saa at der bør foretages en Nedskrivning af Bevillingen. Hvis Rigsdagen som Bevillingsmyndighed paa denne Maade hvert Aar kom til at beskæftige sig ogsaa med det, som ikke er blevet udført, kunde der maaske blive sat noget mere Fart paa Arbejdet.

Dernæst vil jeg give min Tilslutning til, hvad der er udtalt baade af mit Partis Ordfører (Thomas Larsen) ved Begyndelsen af Forhandlingen og nu af det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) med Hensyn til de meget mangelfulde Oplysninger, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds henviste til, at i det Lovforslag, som blev fremsat i 1906—07 og gennemført i 1907—08 vedrørende de mange Jernbaner, deriblandt Dobbeltsporet over Fyn, var der meget udførlige Oplysninger angaaende dette Dobbeltspor, baade om, hvad der skulde foretages for de enkelte Stationsbygningers Vedkommende, og en hel Del andet. Det er rigtigt. Der var meget mere udførlige Oplysninger, end der foreligger her, og saa var de Oplysninger endda ikke tilstrækkeligt udførlige. Jeg skal nævne en saadan Ting som det, at man havde glemt, at Telegrafpælene stod i Vejen, naar man skulde anlægge Dobbeltsporet. Det var, synes jeg, en utilgivelig Forglemmelse, og jeg nævner det som et Vidnesbyrd om, hvor nødvendigt det er, at Rigsdagen og det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, søger alle mulige Oplysninger. Jeg var som den Trafikminister, der skulde begynde Anlægget af Dobbeltsporet, i den mindre behagelige Situation at skulle gaa til Rigsdagen og bede om 180,000 Kr. til at flytte Telegraflinien saa langt ud, at der kunde anlægges det Dobbeltspor, Rigsdagen havde vedtaget. Jeg gør opmærksom paa, at ved Siden af den Mangel, det vel maa erkendes at være, at man ikke tilstrækkeligt havde undersøgt, hvordan Odense Banegaardsforhold skulde ordnes, var der det, at man var kommet let over Anlægget af skinnfri Overkørsler, Viadukter eller Underkørsler, Tunneler. Der var en almindelig Bemærkning om, at man